

quam refert Iaso, & ante eū Paul. quoq; de eleaz.
 188 in rubrica de causa possessio. & proprietate. ¶ Est domi-
 nium multis modis acquisitum, & sic videmus
 quod dominiū ita loco generis adeo, quod pro-
 prietas erit species & dominium genus, sed genus
 est terminus magis latus, quam species. I. si quid ea-
 rum. §. interemptum & paratum. ff. de leg. iij. & §.
 plebis scita supra de iure nat. gent. & ciuil. & hanc
 diffinitionē sequitur Balb. in tra. præf. in secunda
 parte num. 5. dicendo Ias hic dixisse hæc tacto
 Alex. eandem diffinitionem tenēt addētes ad Bal.
 in d. l. si de proprie. quam tamē impugnat Rip. in
 d. rub. de causa pos. & refert. alios impugnas-
 se à quibus impugnatioibus saltem Ias. in l. traditio-
 nibus. C. de Pactis & mod. repet. in d. §. nihil com-
 mune, Vacon. vero in decla. 77. lib. 2. sic diffinit
 est qualitas quædam rem dū taxat vnus esse demon-
 strans, differentias inter dominiū, & proprietatem
 189 ponit. idem Vaconi. lib. 2. decla. 78. ¶ Voluerunt
 tamē scriben. in supra alleg. locis sicur datur quasi
 dominiū ita sit reperire quasi proprietatē alleg. tex.
 expressum in c. fin. extra de iud. & est illa, quæ ca-
 dit in rebus incorpitem in locis sacris & religio-
 sis pro quibus cōpetunt interdīcta habentia an-
 nexam quasi proprietatis causam, vt l. 3. §. quædā
 ff. de interdīctis. ¶ Vltimo facitis quod sicur est da-
 re dominium plenum, & nudum, ita est reperire
 191 plenam proprietatem, & nudam. ¶ Plena proprie-
 tas est illa, quæ est apud eum, qui habet proprietate-
 rem in re & vsū fructū causalem, id est, con-
 iunctum cum proprietate, vt est glo. & ibi doct. in
 prin. supra de vsu. l. vt frui. ff. vsu. quem ad cau-
 melior. tex. in l. scemine. §. is illud. C. de secu. nup.
 vbi Bal. dicit, quod non est tex. in mundo, qui ita
 bene ponat sicur ille, quid sit proprietates plena.
 192 ¶ Nuda vero proprietates est illa, quæ ab vsu fru-
 ctū separata est, veluti si in fundo meo tibi cōsti-
 tucio vltim fructū. §. vsu fructū. supra de vsu fru-
 tucio diceris habere vsu fructū, & ego proprie-
 tatem nudam. Diffinitur secundum Rip. in d. §.
 nihil commune est rei ius nudum, & spoliatum
 naturalibus accessioibus, & dicit, quod probatur
 in l. si tibi. ff. de vsu. accret. Item subdit ibi
 193 Rip. ¶ quod nuda proprietates venit nuda pro-
 prietas secundum Felin. in cap. Rodul. vers. territo-
 rio extra de reicrip. quem sequitur Ripa in rubr.
 de causa pos. & prop. & ex his imponatur finis
 requiritur ex parte actoris. Descendamus nunc ad
 ea, quæ ex parte rei conueniunt requiruntur ad pro-
 194 ducendam hanc actionem realem, ¶ & vt dixi-
 mus omnes vno ore farenur requiri possessio-
 nem. l. j. C. de alie. iud. mutan. §. j. vbi scriben. in-
 195 fra eod. & in §. nihil commune ¶ quam possessio-
 nem est dare in genere sicur actionem vt tradit
 Alexand. Ias. Claud. in l. iij. §. genera. ff. de acq. pos.
 per illum tex. quod puto verum intellectualiter,
 non autem realiter, sicut in homine, nam non est
 dare hominē realiter in genere, licet sit dare hunc
 terminum communem in intellectu, qui supponat
 omnes species vt tradit Claud. ibi. quod non
 est dubium, quia genus nullum potest realiter re-
 periri, vt præclate inquit Bald. in rubr. C. qui
 196 admitti. ¶ imō dico posse quodammodo pos-
 sessionem dici genus generalissimū, quoniam
 complectitur nudam proprietatem, vt l. sciendum
 T. de action.

§. possessor. ff. qui satisdat. cog. Item proprietatem
 plenam vt in ca. cū admonaste. & ibi Abb. extra
 de sta. mon. & in cap. quoniam frequenter vt lit.
 non contest. Item pro re possessa. vt l. q. vbi glo.
 & Alcia. ff. de verb. sig. Alex. conf. 95. libr. 5. dili-
 gener. Item pro possessione proprie quæ cadit in
 rebus corporalibus. Item pro deten. & pro quasi
 poss. vt per scrib. in l. j. ff. de acq. poss. & Bar. in l.
 cum antiquitas. C. de vsu. & in l. j. §. si vir. de acq.
 poss. & doct. in d. §. nihil commune. Alex. d. confi.
 95. & in rub. de no. oper. nunc. & Alcia. in l. in-
 terdum de ver. sig. Sed ad propositū, nostrū venit
 tantū quantum possessionem vere detentationē,
 & quasi possessio significat. Circa primā illa plu-
 ribus modis à doct. diffinitur in l. j. de acq. poss.
 Nam si in iure nostro omnis diffinitio est peri-
 197 culosa l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. ¶ ita est
 vna de periculosisimis vt tradit Rip. in d. rubr.
 de causa pos. & pro & ante eū glo. in l. stipulatio
 ista. §. hæc quoque ff. de verb. obl. quæ dixit, quod
 possessionem nesciuerunt diffinire peritissimi, &
 198 doct. in l. j. ff. de acq. poss. ¶ Diffinitur tamē sic. Pos-
 sessio est ius insistendi rei non prohibita posside-
 ri, tamen doct. auferunt illa verba ex hac diffini-
 tione, non prohibita possideri rationibus, de
 quibus dixi in diffinitione domini, & hæc est dif-
 finitio Bar. in l. j. de acq. pos. quæ est eadem cum
 diffinitione Ioan. ibi quam communiter doct. se-
 quuntur. comprobant & defendunt teste. Ripa.
 199 ibi d. dicente 14. esse datas diffinitiones possessio-
 nis, & in rubr. de causa pos. & Alcia. in d. l. j. quæ
 200 14. omnes mutuis telis dicit quod corruunt.
 ¶ Quæ possessio diuiditur in ciuil. & nat. se-
 cundum communem opinionem, in d. l. prima.
 reiecta opinione Azo. qui vnica tantum esse
 dicebat, & Bart. qui triplicem esse considerabat.
 201 ¶ Et Ciuilis poss. sic diffinitur est ius insistendi rei
 non prohibita possideri aptū producere ciuiles
 effectus respectu veri domini, ita diffinit Bart. in
 d. l. j. & comprobatur ac defendit ab obiectionibus,
 202 quæ possent fieri. Idē faciūt scrib. ibi. ¶ Reperitur
 quoq; alia possessio, quæ Ciuilissima dicitur, quæ
 licet diffinita nō reperitur, tamē à Doct. sic dicitur
 bitur, Est illa, quæ iuris ministerio absq; apprehē-
 sione vlla, acquiritur de qua in c. 2. vbi Abb. ex-
 tra de consu. & l. raptōres. C. de epis. & cler. l. fin.
 C. de sac. san. eccl. quæ ideo nō diffinitur aliter
 quia non est species de per se separata à Ciui. poss.
 licet tantū differat in modo acquirēdi, vt per A-
 lex. Ias. Aret. ac altos in l. j. de acq. pos. Quæ posses-
 sionē Ciuilis, appellat artificiosam Bal. in rub. de
 203 causa pos. & pro. ¶ Naturalis possessio sic diffini-
 tur est ius insistendi rei non prohibita possideri
 aptum producere ciuil. effec. respectu alicuius ius-
 ris à dominio separati, & respectu naturaliu acces-
 sionū, ita diffinit Bart. in d. l. j. nu. 9. etiā cōprobat
 204 declarat, & defendit. ¶ Offerit sese nobis detentatio
 improprie possessio dicta, quæ est illa, quæ repe-
 ritur apud eū, apud quē res deposita est, vt locata,
 qui re tenet, & non possidet, vt l. officium. ff. de rei
 vend. & diffinitur ab Ang. d. l. j. hoc modo, est ius
 quoddā insistendi rei aptum ad custodiā, & con-
 seruationem eius, & quandoque ad acquisitionē
 fructū quam comprobatur, & defendit ibi, ac eam
 videtur amplecti Pan. Imo. & Alex. tamē in con-
 trarium facit com. doct. illa. in d. l. j. quæ dicitur.
 205 ¶ Quod detentatio est quid facti, & nō quid iuris
 vt per Ias. Clau. & Rip. ibi, & in rub. de caus. pos.
 Q. q. 2 & pro